

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	10	frt — kr.
Félévre	5	„ — „
Negyedévre	2	„ 50 „
Egy óra	—	„ 85 „
Egyes szám ára	4	kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény-
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk!

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz től

Parlamenti sztrájk.

Pécs, 1897. január 13.

(*) Ujra fölvevették az októberben fölösztatott parlament által abbanhagyott költségvetést a honatyák tegnapi ülésükben. Rendes körülmények között ez az ugynevezett budget-vita, különösen midőn új országgyűlés ül össze, hosszabb szokott lenni, még ha egyéb mellékes körülmények nem is játszanak közbe. Anyag szokott lenni bőven, különösen pedig most, midőn a nemrég lefolyt választási rabló-hadjárat reminiscenciái még mindig uszkálnak a levegőben. Ezenfelül, köztudomásúlag, a költségvetési vita sokkal több alkalmat nyújt az új képviselőknek a bemutatkozásra, mint a válaszfőlirati vita.

Már csak ezek miatt a körülmények miatt is a költségvetési vita valami nyúl-farknyi rövidségűnem lehet; bizonyára azonban még más körülmények is hozzájárulnak, hogy a költségvetés tárgyalásának ideje rövidebb, vagy hosszabb legyen. Hirlapirói érzékünk azonban most már nemesak sejteti, de bizonyossá is tesz bennünket abban, hogy, eltérőleg az eddigi szokástól, most éppen maga a kormány óhajtja, hogy a költségvetési vita a lehető legterjengőbb legyen.

Kétségtelenül bizonyítják ezt a kormány fizetett papiros trombitái, a sugalmazott és felhivatalos lapok, melyek vitára provokálják az összes parlamenti ellenzékét, különösen a nemzeti pártiakat, a

kik már ki is mondták az esetről-esetre való passzivitást, másképpen a parlamenti sztrájkot.

A kormánypárti szócsöveknek ha idevonatkozó argumentációit összeegyeztetjük, a mi nagyon könnyű, mert valamennyien egy kótát fujnak, hát az ugratás, a lóláb nagyon is hamar kitetszik. „Passzivitás, vagy sztrájk, — így zengedeznek — a dolog lényege mégis egy, t. i. hogy Apponyiék ez idő szerint az ellenzék alkotmányos kötelességének teljesítése alól kivonják magukat. A lelkiismeretes ellenzék nem nézi azt, milyen esélyekkel kecsegtetik a viszonyok az ő működését. Neki az ellenőrzés minden körülmények között elutasíthatatlan kötelessége marad. S ezt a kötelességét teljesítenie kell, tekintet nélkül arra, vajjon ezt a feladatát kellemesnek találja-e, vagy sem, sőt annál nagyobb szorgossággal s annál erősebb nyomatékkal kell teljesítenie, minél gyöngébb — bárminő okokból — a számereje. Mert a mi csorbát a valódi alkotmányosságon a kormány és a többség ejt, azért a kormány és a többség felelős. De nincs se földön, se égben hatalom, mely levegye az ellenzékéről a felelősséget azért a csorbáért, a melyet ő ejt az alkotmányosság lényegén. S amely ellenzék nem akarja az alkotmányos ellenőrzés tisztét teljesíteni, az politikailag korrektül csak úgy jár el, ha egyúttal le is teszi mandátumát.“

Igy beszéltet a kormány, amely nagyon is hamar megengedi látni az egyszerű

paraszt-furfangot, melyet szorultságában elővesz a nemzet bárója, aki már praetoriánus gárdájának kiadta az utasítást, hogy nem szabad távoznok s a mennyiben legalább is félannyira szónokok, mint Bánffy báró, hát beszélniük muszáj, mikor rájuk kerül a sor, nehogy a későbbi korszakok „néma parlament“ jelzéssel illessék Bánffy parlamentjét.

Nehogy azonban valaki azt higgye, hogy végre-valahára megszólalt az ország osztrák főispánjában a lelkiismeret, vagy talán megjött volna a belátása, hogy most már egyszerre hasznos és szükséges dolognak találja, hogy az ország költségvetése minden oldalról alaposan megbiráltassék és megrostáltassék. Dehogy; csupán azért akarja huzni és huzatni a költségvetés tárgyalását, hogy takarja, leplezze végtelen eszmeszegénységét, no meg azt a sajnálatos körülményt, hogy nincs munkarendje, megemészteni való száraz takarmánya a képviselőháznak nevezett taposómalom számára, melyet ha nem tud hosszasan és állandóan foglalkoztatni, szét kell bocsátania a szélrózsa minden irányában huzamosabb ideig tartó vakációra, midőn tudvalevőleg nem jár ki a — gázsi.

A költségvetés letárgyalása után ugyanis mulhatatlanul az Ausztriával való közgazdasági kiegyezésről szóló törvényjavaslatoknak kellene szőnyegre kerülniök a képviselőházban. Tudvalevőleg ezek a javaslatok még nincsenek készen; sőt ha készen volnának is, akkor sem mernék

„Pécsi Figyelő“ tárcája

Kis pubi, nagy pubi.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

— De mikor olyan, igazán szép asszony volt is az a Rubel Sándorné . . .

Kis diák gyerek voltam, ő már a tánciskolába járt és nagyon szenvedélyesen szeretett táncolni.

Én, ki még akkor csak ártatlan bámulója voltam a táncnak, s minden kis szabad időmet — mikor táncóra volt — a garde-robeban töltöttem, pirulva harapdáltam sapkám szélét, valahányszor egy-egy, tánchevétől pajkos leányka rámvetette tekintetét.

Sohsem felejttem el, sirva szaladtam haza egy este.

Valami fess valcert játszott a cigány és én mint rendszeren a táncterem ajtajából bírálgattam a világos ruhás, fekete harisnyás szőke és barna szépségeket s az ugrifüles, simára fésült diákokat, a komolyabbnak látszó jogászgyerekeket.

Különösen szépnek, vidámnak találtam ma mindent. A különben ódon falak, ma többé-kevésbé megnyerték tetszésem, s meg-

elégedve konstataáltam magamban, hogy egy kedvés diszitással szép lesz a kränzchenre. A mamák mind mosolyogtak, oly kedvesen társalogtak egymással, hogy szinte magam is örültem neki. A médik, meg a pubik csókolni valók voltak együttesen.

— Szép az élet! Körülbelül e szavakat mondhattam, s jóleső mosoly ült ajkamon.

Most a nagybögős néhány goromba, vastag hangot huzott szerszámjából s a fess valcerből már csak egy-két lágyabb akkord csengett fülemben. Csend lett.

— Ujra! Hogy volt!

De hiába, a primás cigarettára gyújtott, s valami rossz viccet mondhatott, mert mind a nyolcan éktelen kacagást hallottunk az emelvényről.

Olyan volt a terem, mint egy hullámzó rózsatenger. A párok fel-alá sétáltak.

Én csak lopva pillantottam, hol egyikre, hol a másikra. Mind szépek voltak a leányok, de mégis legszebb volt Szeremley Margit. Büszkén sétált Galló Janival, az akkori jogászfűjűs matadorjával.

Margit volt bámulatom központja. Szerettem őt, mint egy tizenöt éves fiú szerethet. Féltettem minden rossztól, különösen egy vörösbajszu, szeplős kadéttól, ki feltűnően alkalmatlankodott az én bálványomnak.

Istenbizony, reszkedtem a haragtól, ha

vele láttam táncolni. Hisz láttam Margitot, hogy ő sem valami szívesen foglalkozik vele.

Szeremley Margit falusi leány volt. Az édes apja tisztartó valami hercegi uradalomban. Elegáns leány volt, ki némi fölényt gyakorolt a többi leányok felett.

Szerette éreztetni, hogy nem valami közönséges szépséggel van a t. publikumnak dolga.

Szóval én imádtam Margitot, s megnyugtattam piciny szívemet azzal, hogy addig, míg én is tánciskolába járhatok, hadd udvaroljon Galló Jani, majd én aztán átveszem tőle. Persze!

Jól emlékezem. Kábulatomban, mit a zene és széplányok hatása okozott rajtam, féllépéssel beljebb álltam a terembe.

Ép akkor jött arra Szeremley Margit Janival. (Már csak Janinak hívtam magamban Galló urat. Hisz jóbarátok voltunk, bár ismeretlenül is, legalább is lelkünk rokon-szenvezett. Egyért harcoltunk!)

Könnnyű, fehér musselin ruhát viselt, és piciny formás lábain megtesztült a lakk topán; haja, mint egy kiskokettnek homlokára simítva, oly aranyos volt, mint valami cukorbaba.

Jani dühösen udvarolt.

— Lám Galló — szölt Margit — ön mindig üldöz, milyen férfi tetszik nekem? Türelemre intettem mindig, ugye? Azt

olyan hamarosan előterjeszteni, mert be kell dresszírozni a mameluk-hadat, hogy arcpírulás nélkül adja le „igen” szavazatait, midőn a hazaárulással határos kvóta-felemelésről lesz szó.

Ezért akarja lehető hosszúra húzni a kormány a költségvetési vitát, hogy csak majd ugy a nyár elején kerüljön a sor a kiegyezési törvényjavaslatokra. Ekkor aztán azok törvénynyé válásának kényszerűségére mutatva, reméli lecsillapíthatni, lefegyverezni a saját pártjában lázongókat. A nyári forróságtól reméli azt, hogy ekkor, midőn proximus ardet Ucalegon, az ellenzék s legkivált a függetlenségi és 48-as párt tartózkodni fog a hosszú vitától, különösen pedig az agyonbeszéléstől.

Balga reménykedések! Azért ha Bánffy báró furfangosnak is tartja magát, az ellenzék sem esett a fejelágyára. Bizonyára nem fogja szándékosan huzni szükséges felül a költségvetési vitát, hanem maga is sietteti az alkalmat, a midőn a szerencsétlen Bánffy-kormányának elő kellessék rukkolni nemzetrontó javaslatával, melyből majd megtudhatja tisztán és világosan az ország népe, hogy mit akar újból az osztráknak ajándékozni, a midőn majd a vér- és pénzdótot szolgáltató agyonzsarolt nép fogja odadörögni a hazafiatlanok renyhe tömegének: Eddig és ne tovább!

De nyúljon bár bele az ülészak a nyári forróságba, a nagy dologidőbe, ez sem fogja visszariasztani a függetlenségi és 48-as pártot sem az alapos vitától, sem pedig, ha kell, az alapos obstrukciótól. Dicső példa erre, hogy a hirhedt Szapáry-féle közigazgatás-államosítási törvényjavaslatot pártunk éppen ilyen időszakban, a fullasztó hőségben, a szorgos mezei munka idején beszélte agyon. Hiába ijesztgeti pártunk képviselőit a kormány az éjjeli ülésekkel, ott lesznek azok egytől-egyig, és éppen elegen vannak arra, hogy megakadályozzák azt az ajándékozást, melyet igazi nevében újabb harácsnak hívják.

Értjük és helyeseljük tehát pártunk férfainak azt a törekvését, hogy ne a

mondtam, majd alkalom adtán mutatok önnek példát rá, ki tudna nekem tetszeni . . . Látja azt a kis pubit ott az ajtónál . . .

(Istenem, Margit, az isteni Margit rám mutatott . . . Kis pubit: ez nekem szól . . .)

— Igen, ez tetszik nekem . . . !

(„Ez tetszik nekem!”)

Nehéz verejtek hullt homlokomról, arcom égett, majd könyezni kezdtem, és — óriási zavaromban lesütöttem szememet. Istenkém, a föld alá szerettem volna bujni szégyenletemben.

Nadrágomon a térd körül egy teryényi folt volt oda tűzve . . . ! Jaj, ha ezt Margit meglátta . . . !

Mint valami tolvaj osontam az utcára, s keserves könyeket hullatva futottam haza.

Hosszu, fáradságteljes tíz esztendő mult el azóta.

Jártam tánciskolába, jogász is voltam azóta. Udvaroltam nem egy fehér muszelin ruhás, lakk topánkás hölgyikének, de Szeremley Margittal nem találkoztam. Ő eltűnt, tán megirigyelték az angyalok feltűnő szépségét s maguk közé vették. Nem tudni!

Az Aldunánál nagy regatta verseny készült június hóban.

Meghívtak engem is. Elmentem. Hogy kiszálltam a „Dari”-ból (Igen okos kis pro

költségvetési vitánál keresse a döntő ütközetet, a melyről tudja, hogy az ország javára nézve legkedvezőbben ezuttal az osztrákokkal való kiegyezés kérdésében dölhet el. Csak taktikázzék, furfangoskodjék a kormány, miként a róka, amely hol meglapulva, hol jobbra, vagy balra kiugorva akar menekülést nyerni az üldözők elől. Időt nyerhet, de a vége biztos: otthagyja a bőrét. Igy fog ez történni a magyar nemzet ez idő szerint való legravaszabb rókájával, Bánffy báróval, akit az önkészítette kelepce fog kiszolgáltatni az ellenzéknek. Majd eljön tehát, a minek jönnie kell. Wir können warten . . .

H i r e k.

Pécs, 1897. január hó 13.

Táncrend-nyelv.

A krinolinnal és az amerikai nagy bácsikkal a legyező nyelv, a szerenád, a szerelemtől repedt szív, szintugy a bélyeg, zsebkendő, virág és napernyő-nyelv is kiment a divatból, akárcsak a menuette, vagy a csókon szerzett vőlegény.

Ma már dacára, hogy szeretett hazánkban még mindig fináncmentesen közlekedhetnek a szerelmes levelek, a karzati ülőhely kisasszonyai és urfiai is a kis hirdetések közkedvelt rovatában utalványoznak ki egymásnak fél mázsa bókot és ifjúkori könyelműséggel százegy néhány kurta esztendőre ugyanitt kötnek szerelmi határidő üzletet a nagy nyilvánosság előtt.

Am a nagy reform már küszöbön van, mikor az igaz érzelmek kicserélésére alkalmas lesz a táncmulatság, mert még azok is megérthetik majd egymást, a kik a vallo-mástól félnek, mint a nazarénus a puskától.

A posta és táviró tiszték állítólag ugyanis elhatározták, hogy ha valamikor bált rendeznek, a következő tánc programot állítják össze:

Szünóra előtt:

Postás milka „csárdás”
Express keringő
Telefon négyes I.
Posterestante-mazur
Áram polka

pellér, ugy fut, mint a paripa!) nyakamba ugrik egy csinos barna uri ember. Megcsókol jobbról-balról, de még mindig nem tudtam, hogy ki lehet.

— Szervusz édes Jósám! Nem ismeresz ugy-e?

— Sándor! Te vagy! — kiálték, ráismerve a régi jó cimborára, s visszaadtam a csattanós puszikat.

Rubel Sándor volt. Együtt jártunk iskolába. Ő valami három esztendővel idősebb volt nálamnál.

— Vén korbely, te csak megkeresed a jó mulatságokat. — Te, nagyszerűen fogunk mulatni, Annyi itt a szép lány, s olyan jó a bor, hogy — na! (Itt csettentett egyet nyelvével.)

Sándor karonfogott s megindultunk toronyirányban.

Furcsa érzés fogja el az embert, valahányszor idegen városba ér. Mindig talál hasonlatosságot saját fészkehez. Teljesen ismeretlen emberekre, kiket igazán sohasem láthatott, ráfogja: Én ezzel már találkoztam valahol.

Pedig dehogy is. Szuggerálja a megszokott arcokat, s egy parányi hasonló vonás az idegen arcában, félrevezeti az embert.

Ép ennek ellenkezőjét tapasztaltam ma gamnál.

Post-kiszli négyes II.
Utánvét keringő.

Szünóra után:

Villany csárdás
Kábel négyes III.
Ajánlott keringő
Bélyeg mazur
Cheque négyes IV.
Futó roham polka
Zárlat csárdás.

A jogász ifjuság ezután házasságjog csárdást, zálogjog-mazurt, válópör-hopszot, hozomány-biztosíték-valcert és római régiség négyest fog táncolni, ez utóbbit a garde-dámokkal.

És így tovább. Az orvosok szivgörcs-csárdást, láz-polkát, migrén mazurt és ficam-valcert.

De legjobban járnak a szerelmes párok. Ime az ő táncrendjük:

Szünóra előtt:

Szeretlek csárdás,
Oh nézz reám keringő,
Remény-négyes
Igen-polka,
Csók-négyes
Meghalok utánad keringő.

Szünóra után:

Most vagy soha csárdás
Rendez vous négyes
Légy enyém keringő
Én talán idegen — mazur
Beszéljen a mamával négyes
Polgári házasság csárdás.

Milyen pompás valami is lesz az, ha a félénk gavallér majd ugy szól az ideálhoz: — Nagysád, szabad kérem az első csárdásra a második négyesre és a szünóra utáni első keringőre lefoglalni?

Ez a fenti kérdés szerint azt jelenti: Szeretlek, csókollak, légy enyém!

A modern kisasszony erre azt feleli: — Talán az első helyett a harmadik négyest választhatná? (Beszéljen a mamával.)

A modern gavallér sem jött zavarba. — Bocsánat nagysád, de ezzel már foglalkoztam.

— b.

Napirend 1897. január 14-én.

Naptár: esütörtök, jan. 14. — Róm. kath.: Hilár — Prot.: Bódog. — Gör. kel. (jan. 2.) Szil-

Gyors léptekkel haladtunk a városka felé, miközben lopva Sándor profilját nézegettem. Nehány perccel előbb ráismertem, s most minél tovább néztem, mindinkább idegennek — sőt ellenszenvesnek tanultam ismerni régi barátomat.

Szép ember volt, kedves uriember Rubel Sándor és én most — félttem tőle. Szerettem volna kitépni karomat az övéből, s elfutni minél tovább, vagy — nem! Valami irtózatossá düh szállta meg lényemet — ölni szerettem volna!

(Ezért kinevet az olvasó, de komolyan így történt!)

— Te a vendégem leszel öreg. A feleségem örülni fog, ha ilyen kedves vendéget tisztelhetünk hajlékunkban.

— Hát neked . . . (majd azt kérdeztem, hogy feleséged is van) édes öregem, ha más örömet nem csinálhatsz magadnak, szívesen megteszem, hogy e két napban alkalmatlanokodom, bár szándékom volt különben is tiszteletemet tenni.

(Legyek kozák, ha tudtam, hogy Rubel Sándor nős, de nem illik ennyire figyelmetlenné lenni az ember legjobb barátjával szemben!)

Csinos kis földszintes házba vezetett be Sándor, hol az előszoba ajtaján tábla függött:

veszter. — Zsidó: Schobeb bőjt. — Nap két 7 óra 30 perckor; nyugszik 4 óra 18 perckor. — Hold két délben; nyugszik éjjel 3 óra 52 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — **Kilátás:** a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, enyhe idő és eső várható.

Színház: „Blitzweiss Kóbi.“

— **(Calicot-bál.)** A pécsi jótékony nőegylet jövő február hó 6-án (szombaton) a Nemzeti Kaszinó összes helyiségeiben calicot (kalikó) bált rendez. A mulatságra külön meghívók nem fognak kibocsájtani s a nőegylet válaszmánya már itt ez uton is meghívja Pécs város közönségét a rendkívül fényesnek és impozánsnak ígérkező bálra, melyhez a zenét a 44-ik gyalogezred zenekara és cigányzenekar is fogja szolgáltatni. A mulatság kezdete fél 9 órakor. Belépti-díj: személyjegy 1 frt 50 kr.; családjegy (4 személyre) 5 frt. A nők kivétel nélkül kéretnek calicot — toalettben és fehérre hajporozott hajjal megjelenni; a toalett minták, — melyek az ideai farsangnak bizonyára legolcsóbb bálruháit teszik — legközelebb láthatók lesznek a helybeli divatkereskedők kirakataiban. Kívánatos, hogy a férfiak is jelmezben és parókéval jelenjenek meg; a férfi jelmez lakk topán, fehér harisnya, kék nadrág és mellény s meggyiszin pettyes kabát és fehér paróka. A bál, hogy igen érdekesnek és látogatottnak ígérkezik, az bizonyos; bemutatják rajta a Pas de quatre Cotteriát és a Menuettet is. Toalettek dolgában felvilágosításért a hölgyek kéretnek Hinka Lászlóné, vagy Littke Józsefné urnókhöz fordulni; a férfi jelmezekre nézve pedig Reeh György, rendőrkapitány, egyleti titkár, ad szükséges utbaigazításokat.

— **(A kath. kör közgyűlése.)** A „Pécsi kath. kör“ f. hó 24-én d. u. 4 óra kor tartja rendes közgyűlését a következő tárgysorozat mellett: 1. Elnöki megnyitó. 2. A mult közgyűlés jegyzőkönyvének fölolvassása. 3. Aelnök jelentése. 4. Igazgató jelentése. 5. Pénztáros jelentése. 6. Könyvtáros jelentése. 7. Indítványok tárgyalása. 8. Szám

Dr. Rubel Sándor
kir. közjegyző

felirással.

Igen szép Sándortól, hogy ennyire vitte. Na, hanem most már hadd lássam az asszonyt — gondoltam elég szerénytelenül.

Leültetett. Megkinált szivarral. Beszélgettünk erről is, arról is. Megcsufoltuk volt professzorainkat, kik tán nem is élnek, aztán néhány pillanatra magamra hagytam.

Fel-alá sétáltam Sándor dolgozószobájában, mikor véletlenül íróasztalára tekintettem.

Valami fájó szurást éreztem homlokomban, önkéntelenül oda kaptam mindkét kezemet.

— Nem, az nem lehet! Nehéz sóhaj kelt ajkamon s vadállati dühvel ragadtam meg az aranyrámás arcképet, mely az asztal sarkában állott.

Némán, a megilletődéstől bambán néztem a képet, miközben két könnyesepp hullott az üvegre. Az egy pillanat alatt lefutott a sikos lapról.

— Hát nem az angyalok, hanem a régi jó barátom rabolta el tőlem Margitot!

(Ezért volt hát kedves olvasó, olyan gyilkolni való kedvem!)

adások előterjesztése és a számvizsgáló bizottság jelentése. 9. Tisztújítás.

— **(Uj tanító Villányon.)** Évről-évre örvendetes haladást tanúsít Villány község az oktatásügye fejlesztése tekintetében. A gyermekek szaporodásával fokozatosan új tanítói állások szervezésével nem késik áldozatot hozni, mert e község értelmes lakossága nagyon tisztában van azzal, hogy a szellemi kiképzést követeli az anyagi gyarapodás. Így legutóbb ismét egy osztálytanítói állást szervezett, melyet a törvényes létszáma felől tart fön. Ez állásra e hó 10-én K és z József, tevékeny monostonori tanítót, választották meg egyhangulag, ismert magyarosítási buzgalmaért; mely várakozásukban a jó villányiak nem is fognak csalódnani.

— **(A pécsváradi iparos-olvasókör)** folyó hó 24-én saját helyiségében zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-díj személyenként 60 kr., családjegy 1 frt 50 kr. Kezdeté 8 órakor. A zenét Korodi Károly jóhírű pécsi zenekara fogja szolgáltatni.

— **(Himen táblája.)** A pécsvárosi anyakönyvi hivatal házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Till Ferenc, rk., Pécs — Wirtl Anna rk., Pécs;

Ollner János, rk., Pécs — Stipánovics Katalin rk., Pécs;

Frank Gyula, rk., Paks — Jurisics Anna rk., Pécs;

Stier János, rk., Pécs — Riesz Anna rk., Egerszeg;

Fischer Illés, izr., Szigetvár — Jusztusz Mária, izr., Pécs;

Horváth György, rk., Pécs — Márovics Mária, rk., Pécs.

— **(Nem lesz thea-uzsonna.)** Jövő vasárnap nem lesz thea-uzsonna a pécsi jótékony nőegyletben s így a legközelebbi thea-uzsonnát csak f. hó 24-én tartják meg, a mikor azonban érdekes meglepetésben fog a közönség gyönyörködni. Hogy a meglepetés mi lesz, nem árulhatjuk el, mert hiszen akkor nem lenne meglepetés.

Letettem a képet, s önkéntelenül a térdemre néztem. Talán azt a tenyéryi foltot kerestem a nadrágomon.

Nyílt az ajtó. Sándor szeretetteljesen kért, hogy bemutató a feleségének.

Felnőtt ember voltam, de elakadt a lélegzetem, mikor a szép asszony szobájába léptem.

Ó igen szívélyesen fogadott, s mint férje jó barátját, maga mellé ültetett.

— Igen szép volt Öntől, hogy bennünket, kisvárosiakat szerény mulatságainkon megjelenésével megtisztelt. Higyje el, oly jól esik egy-egy idegen arcot látnunk. Ünnepe az a nap nekünk, megszokott magányunkban.

— Látod — szólott Sándor — ilyen az én feleségem. Én nem vagyok neki elég jó, mindig más kell neki.

— Maga cs. . .
Csak a csét hangoztatta ő nagysága, de a folytatását vajmi könnyű eltalálni.

— Maga talán azt akarná, hogy mindig magát nézzem. . .

Itt csengő kacagásba fult hangja, majd biztatólag intett, gyujtsak rá.

Gyufát gyujtott. Rágyujtottunk én is, ő is, Sándor is.

Szeremley Margit érdekes volt mint leány is, de még érdekesebb mint asszony. Remekek jukker menyecske, kit az ide-

— **(Ismét veszett kutya.)** Ma délelőtt Liszt Ferenc, szigetvárosi harangozó háza udvarába egy idegen kutya vetődött be, mely nagy rémületet okozott a lakók között. A kutya szája habzott, de szerencsére el tudtak előle menekülni; az pedig behúzódott egy fűskamrába, melynek ajtaját gyorsan rázárták. Ekkor jelentést tettek a rendőrségnél, a honnan az állatorvos ki is ment az eb megvizsgálására s mivel gyanus volt, lelövelték s kivitték hulláját a gyepmesteri telepre, hol fel fogják boncolni.

— **(Bedőlt ház.)** Nagy szerencsétlenségtől mentette meg ma reggelre a véletlen Hetinác István, tavasz-utca 11. szám alatti lakos családját. Nevezettnek háza régi, földből vert ház volt s a folytonos nedves időjárás miatt annyira meggyengült a falazata, hogy a ház egyik fele ma reggel 8 órakor nagy robaj közt összedült. Szerencsére, a gyermekek már iskolában voltak s a gazda és felesége sem volt bent a házban, mikor az összedőlt. Ha a ház éjjel dől be, reggelre talán halva húzták volna ki a romok közül Hetinác Istvánt és családját.

— **(Kaszinó-bál.)** A dárdai kaszinó-egyesület f. hó 30-án (szombaton) a kaszinó helyiségében zártkörű bált rendez. Kezdeté 8 órakor. Belépti díj személyjegy 2 frt; családjegy 5 frt.

— **(Ellopott méhek.)** A tiltott mézre vágyó jómadarak — úgy látszik — rendszeresen üzik a mézlopásokat. Legutóbb Lesztik András, dunaföldvári lakostól loptak el egy kas méhet, melynek értéke legalább is tizennégy forintot tesz ki. A csendőrség azonban utána járt a tolvajnak s ki is nyomozta azt Danicsek Ferenc ugyanottani molnár személyében, a kinél meg is találták az ellopott méheket. Az ügyben most már a törvényszék fogja a további eljárást végezni.

— **(Baltázó paraszt.)** Oláh János, József-pusztai lakos, a napokban Öcsényben járt, és ott találkozott Gujkovits Szvetozárral. A találkozás nem remélt véget gen ember mitsem zseniroz — saját lakásában.

— Sándor mondja, hogy Ön baranyai. Pompás! Legszebb leány éveimet ott töltöttem. Tán találkoztunk is. . . ?

Leültöttem a hamut cigarettámról, s bevallottam egész őszintén azt a bámullattal párosult szeretetet, mely hozzá fűzött.

A szép asszony, hol pirult, hol hófehér lett mint a lilium. Lopva pillantott férjére, majd mintha emlékeznék, merően nézett szemembe. . .

Mikor aztán a foltos nadrágra került a sor, pajkosan nyujtotta felém finom kezét.

— Maga egy aranyos ember!

A regatta mulatságon együtt táncoltuk a második négyest, hol újra elmeséltette velem a kedves történetet.

— Mit tud Galló Janiról — kérdestem később — egész ártatlanul?

Rámnézett, majd minden vonatkozás nélkül a táncterem ajtajához mutatott:

— Látja azt a nagy pubit? — Az tesszik nekem!

A férje volt!

Mikor másnap este újból a „Dari“ fedélzetén ültem, megsirattam Margitot. . .

— De mikor olyan igazán szép asszony volt is az a Rubel Sándorné. . .

Molnár József.

ért, mert minden ok nélkül összekaptak és Oláh János a magával vitt baltával ugyan csak megvagdosta ellenfelét, úgy, hogy az jó ideig fogja nyomni az ágyat, míg sebeiből felgyógyul. A szegzárdi csendőrség a baltázó parasztot feljelentette a törvényszéknek.

— (**Kendőtolvaj.**) Olcsó áron akart jutni fejre való kendőkhöz Pálfi Györgyné, zombai lakosnő és gondolta olcsóbban nem vehet kendőt, mint — ha lop. És úgy is tett. Schmitz Géza, zombai kereskedő boltjából el is emelt aztán tizenegy darab kendőt, melyek értéke csak 6 frt 40 krajcár, azonban mégis drágán fogja megfizetni őket, mert a kisvejkai csendőrség nyomába jött és a lopott kendők közül egyet meg is talált nála. Hogy a többi hova tette, azt nem vallotta ki s nagyon meglehet, hogy tuladott rajtuk s egy kis hasznot is huzott a potya kendővásárlásból. Hogy mibe kerülnek neki különben az ingyen kendők, azt majd a törvényszék állapítja meg, hová áttette a csendőrség a kendőtolvaj asszony ügyét.

— (**A dombovári „Társaskör“**) Jan. 11-én tartotta meg az évi rendes közgyűlését. Tárgyát a számadások felülvizsgálása, a tisztikar megválasztása, a megrendelendő hírlapok megválasztása, ezeknek elárvereztetése stb. képezte. Miután a számadások rendben találtak és a pénztárnoknak a szokásos felmentvény megadatott, következett a tisztikar megválasztása. Elnök lett: Paál József, alelnök: Lexa Zenó, jegyző: Pribay Ferenc, pénztárnok: Pigmond Gyula, könyvtárnok: Bors József, háznagy: Szallós János. Választmányi tagoknak megválasztottak: Borócy Béla, Bajó János, Csery István, Hainrickfy Ádám, Dr. Kertész Lipót, Dr. Neumann Jónás, Dr. Rolf Aladár, Schréter Károly. Hírlapok közül a következőket fogadta el a közgyűlés előfizetésre: Budapesti Hírlap, Magyarország, Magyar Hírlap, Hazánk, Pécsi Figyelő, Tolnamegyei Közlöny, Somogy, Vasárnapi Ujság, Illusztrirte Zeitung, Bolond Istok, Borszem Jankó, Fliegende Blätter. Ezután még egyesek indítványa következett, mely után a közgyűlés este 10 órakor véget ért.

— (**A pécsi vasuti műhely munkásai**) folyó hó 30-án a „Vigadó“ nagytermében Korodi Károly zenekara közre működésével zártkörű táncvigalmat rendeznek. A rendezőség: Főrendező: Gadó Ignác. Jegyző: Bene Jenő. Pénztárnok: Vörös István. Ellenőrök: Bukovics János, Grasmayer József. Rendezők: Andrásovics Károly, Brüstli Lajos, Chvatlina István, Egyed László, Feil Sándor, Tóth József, Hübler Bertalan, Koncsesko Lipót, Lőrinc Lajos, Lunyacsék József, Mateovics István, Mühl Mihály, Prassnig János, Reinisch József, Rozner Felix, Simon János, Simon Sándor, Szeic Lajos, Schiffrich Ignác, Schmidt József, Wiezer Nándor, Schwarz Gyula. Belépti-díj személyenként 80 kr. Jegyek kaphatók a meghívó előmutatása mellett a rendezőség tagjainál és este a pénztárnál. A tiszta jövedelem a vas- és fémmunkások szakegylete alapja javára fordítatik. Kezdeté este 8 órakor.

— (**Hangverseny.**) Schläger Antónia cs. és kir. kamara énekesnő, a pécsi opera tagja február hó második felében

rendezi Pécsen egyetlen hangversenyét, melyre a jegyek végett az előjegyzések már most eszközölhetők a Valentin-féle könyvkereskedésben.

— (**Esperes beiktatás.**) Dáni Gábornak, a felsőbaranyai ev. ref. egyházmegye kerületi esperesének ünnepélyes beiktatását jövő hó 8-án tartják meg Siklóson.

— (**Szegény kendőm, selyem kendőm . . .**) Ezt a szép régi nótát dalolhatják most Vértesi Mór, dunaföldvári kereskedő segéde, Klupp István és inasa, Székler András, kik összevissza 220 frt áru selymekendőt lopkodtak el a főnökük boltjából, míg végre kiderült a turpisságuk és most a bíróság előtt kell beszámolniok hűtlen sáfarkodásukról. A csendőrség fedezte fel a tolvajokat s kipuhította azt is, hogy az ellopott kendőket Klupp Juliska és Wimmer Béla, dunaföldvári, továbbá Bonica Erzsébet bölcskei lakosoknak adták el, kiknél meg is találtak egy párt.

— (**Egy excsendőr hőstette.**) Kaszás István, kis-tengeliczi szőlőhegyi lakos, valamikor féleven keresztül csendőr volt. Ugy látszik azonban, hogy a sors más tért rendelt neki, a hol hőstettet vigyen véghez. Ezt a tért pedig Schwarz Szilárd, duna-szent-györgyi lakos háza folyosóján találta fel, a hová belopózott s elemelt onnan egy téli kabátot és egy nadrágot, összesen nyolcvan forint értékben. Hőstette — bár ugyan csak titokban vitte véghez — mégis kivilágosodott, mert a csendőrség elfogta s most a bíróság elé került.

— (**Ellopott zsir.**) Benkec Mihály, nagy-doroghi lakos kamrájában a napokban tolvajok jártak. A látogatás emlékére nem hagytak hátra mást, mint a — nyomukat; elvinni azonban elvittek két bödön zsirt, a mi megért vagy 34 frtot. A csendőrségnek a káros a furcsa látogatást bejelentvén, azok megindították a nyomozást az ismeretlen tolvajok iránt, a mi azonban még eddig nem vezetett eredményre s nem lehet tudni, hova lett a lopott zsir. No, majd kislül.

— (**Vesztett ember.**) Még Borbála napján, múlt évi december 4-én történt a Szabolcs bányatelepen, hogy Sebek József, 25 éves, nőtlen cipészt saját kutyája, a vele való játszás közben, bal szemé fölött megharapta. Mint másnap aztán konstátáltott, a kutya veszett volt s mint ilyen rövidesen az ebek harmincadjárja került a gyepmesteri főtelepen. A sérültnek az első orvosi segélyt Kaufmann szabolcsi bányász-orvos nyújtotta és intézkedésére már másnap nevezett Sebek József a budapesti Pasteur-féle intézetbe szállítottott, a hol husznapig volt gyógykezelés alatt és innét december hó 24-én gyógyultán elbocsátottott. Karácsony napjára érkezett haza övéi körébe Sebek József, a hol azóta mindig morózus volt, étvágya elmúlt s pár nap óta érezte magán a viziszony iszonytató jeleit, a mennyiben megborzadt, ha csak vizet látott is. Tegnap reggel magától bejött a pécsi városi kórházba, elmondta esetét töről-hegyre értelmesen, de eközben is egyre panaszkodott a felvevő orvos előtt marcangoló belső fájdalmairól. Ma reggel Pallián Mihály

ápolótól egy pohár vizet kért, melyet midőn ez behozott, a szerencsétlen, a kin a betegség ez alatt a legnagyobb fokban kitört, rávetette magát az ápolóra és összevissza harapta. A többi ápolók társuk jajveszékülésére berohantak, de nem volt szükség segítségükre, mert Sebek visszahanyatlott ágyára és kiszenvedett. Bár a veszett ember marása tudvalevőleg nem ragályos, a megmárt ápoló kívánságára sebeit ma délelőtt mégis kiegészítették. A szerencsétlen véget ért Sebek Józsefet hozzátartozói f. hó 15-én fogják eltemetni a kórházból. Tanulság a dologból, hogy nem jó a kutyával játszani.

— (**Feltört kamra.**) Buzsáki István, túske-pusztai lakos kamráját egy szép reggelre eddig még ismeretlen tettesek feltörték és onnan 33 forint 88 krajcár értékű sertéshúst elvittek. A betörők a kamara ajtaját feszítették fel s munkájukat nyugodtan vihették véghez, mert a gazda éppen bennjárt Dombóvárott akkor éjjel s házában a gyerekeken és asszonyokon kívül nem volt senki. A csendőrség megindította a nyomozást a betörők ellen, eddig azonban még nem akadtak a nyomukra.

— (**Leégett szalmakazal.**) Schneider Román és Müller Jakab, gyönki lakosoknak a szalmakazaljuk leégett. Hogy a tűz miből keletkezett, a vizsgálatot megtartották, azonban az okot nem lehetett kipuhítani. A leégett szalmakazal nem volt biztosítva, azonban a két káros kára összesen csak 22 forint, mert a kazal nem ért többet.

— (**Találtatott**) egy gazdátlan vizsla kutya. Tulajdonosa jelentkezzék a rendőrségnél, a hol a gazdátlan kutyát nyolc napig őrizet alatt tartják s ha addig nem akad gazdája, szereznek neki azzal, hogy elárverezik.

— (**Vendég a hálószobában.**) Horváth Ida, szegzárdi lakosnő hálószobájában a napokban vendég járt. Olyan vendég, a ki nem néz a diszkrécióra, de kisebb gondja is nagyobb annál, hogy indiszkréciót kövessen el. Sőt előrelátásból nem is akkor vizitelt a hálószobában, mikor a tulajdonosnő otthon volt, hanem igenis olyankor, mikor nem volt odahaza. Persze, ehhez kulcsra volt szüksége, mert tudvalevőleg, főképp a hálószobák ajtaját zárják be, ha nincs otthon senki. És volt is neki álkulcsa, melylyel az ajtót felnyitván, egy szekrényből 50 forint 60 krajcárt elemelt. A károsult, természetesen, bejelentette a lopást a csendőrségnél s az ki is nyomozta a tettést Reider Józsefné szegzárdi asszonyság személyében. A hálószobába álkulcsal bejáró vendégnél 30 forintot meg is találtak az ellopott pénzből, valamint megkerült az álkulcs is, melylyel a hálószoba ajtaját kinyitotta. Most a szegzárdi ügyészség bocsájtott a hálószobában vizitáló asszony számára egy szobát használatul, a hol elmélkedhetik arról, hogy milyen veszedelmes néha még a nőkre nézve is a hálószobában való tilos vizitelés.

— (**Műkedvelői előadás.**) A Baranya-szent-lőrinci iparos ifjuság február hó 7-én a Baranya-szent-Lőrincen alakulandó „Polgári Olvasókör“ javára műkedvelői előadást, utána nagy nemzetközi világpóstával egybekötött táncmáltságot rendez. Ételekről, italokról, valamint jó zenéről gondoskodva

van. Szinre kerül „A cigány“ eredeti népszinmű 3 felvonásban zenével, népdalokkal és tánccal, írta Szigligeti. Rendező: Kis Ilona urhölgy. Személyek: Várszegi, gazdag földes urfi Grünwald Ferenc, Kurta, nagygazda, agglegény Hách Imre, Gyuri unokaöccse Simonyi József, Márton, parasztgazda Kántor Simon János, Bebek, felesége Grünwald Margit, Évi, ennek leánya első férjétől Balogh Irma, Zsiga, cigány Tabak Frigyes, Peti, Rózi gyermekei Stern Lipót, Szilli Eleonóra, Ferke, urasági gazda-hajdu Götzl Zoltán, Kisbiró, Horváth Vince, Kondorné Deuts Anna, Sári, Panni, Erzsébet parasztlányok Jellasich Ilonka, Marton Paulin, Zubánovits Erzsike, Egy öreg * * * Násznagy Orbán Mihály, Első, második vőfény Liter József, Kovács István. Parasztnők és leányok, lakodalmas nép. Történi 1840-ben, a két utolsó felvonás néhány hónappal később Várszegi jóságán. Helyárak: 1—3. sorban 1 frt., 4—6 sorban 70 kr., a többi sorokban 50 kr. Kezdeté pont fél 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Gebauer Tivadar és Engel Ferenc Vilmos kereskedő urak üzletében.

A m. kir. fő-fémjelző hivatal által kipróbált s annak törvényszerű jelzésével ellátott valódi 13 próbás tömörzéstből készült étszerek, a legújabb és legcélszerűbb összeállításokban, továbbá minden nemű valódi ezüst servicek, eczet- és olajtartók, czu-

kor-szelenczék, gyertyatartók, asztali-állványok stb. a legbővebb választékban s a legmegbízhatóbban vehetők meg, elismert jónévű Schönwald Imre, ékszerész- és órásnál Pécs, Király (fő)-utca Hattyu épület.

Művészet, irodalom.

○ Vasut. Ily címmel indult meg ez év elején a magy. kir. államvasuti alkalmazottak közlönye, mely hetenkint vasárnap jelenik meg s a vasutasok érdekeit képviseli. Az új lapot Keleti Ö. Lajos szerkeszti s igen változatos tartalommal jelenik meg. Előfizetési ára negyedévre 1 frt 75 krajcár; kiadóhivatala Budapesten (VII. ker. Rózsa-utca 1. szám alatt) van.

Törvényszék.

§ Rudolf Mátyás bűnpere. Hatóság és kormány elleni rágalmozás és becsületsértéssel vádolt Rudolf Mátyás, szászvári segédlelkész ügyében ma hirdették ki a pécsi kir. törvényszéknél a kir. tábla ítéletét. A másod-bírószak a törvényszék ítéletét megváltoztatta s vádlott büntetését hatheti fogház és 300 frt pénzbüntetésről egyhavi fogház és 100 frt pénzbüntetésre szállította le. Rudolf Mátyás ez ítélet ellen is felebbezett a Kuriához.

§ Huszanhat vádlott. Hétfőn egy monstré halált okozott súlyos testisértési bűnpert tárgyalt a pécsi kir. törvényszék büntető osztálya, mely végtárgyalás este háromnegyed 7 órakor ért véget. Összesen huszanhat vád-

lott volt vád alá helyezve a bűnpertben kiközül egy, Sipter István, időközben elhalván, huszonötén álltak a bíróság előtt, hogy számot adjanak arról a kocsmai verekedésről, melynek emberélet esett áldozatul. Még 1895. év április hó 15-én husvét hétfőjén történt Nagy-Kozáron, a Schwarz féle kocsmában az eset. A kocsmában ott mulattak Simonovits Ignác, Balázs János, Csapics György, Novakovits Márkó, Krancsics János, Cernkovits István, Góják János, Szeig János, Kollár Pál, Cernkovits Márkó, Laus János, Tóth Antal, Laus György, Vrancsics Andris, Vrancsics Mátyás Horváth András, Vrancsics Sztankó, Krizmanics János, Kaszon György, Palján András, Vrancsics József, Góják Gergely Góják József, Vrancsics Mihály, Sipter János és Jurics György. Ott volt a kocsmában Kolompár József cigány is, a ki úgy 11 óra felé a kocsmáros felszolgáló leányát egy pohárral akarta fején tisztelni. A kocsmáros ezért rendre utasította s mert félt, hogy valami baj lesz még, azt mondta, hogy becsukja a kocsmát. Ez nem tetszett a mulatóknak és Simonovits Ignác ki is mondta ebbeli véleményét, a mire Kolompár kést rántott elő és Simonovitsot arcon szurta s vele verekedni kezdett, mire az a földre taszította. Erre az egész mulató armádia rárohant a cigányra, kivitték az udvarra, s ott a szó teljes értelmében lyukasra szurkálták a bőrét, úgy, hogy Kolompár József április

Francastel az ablakhoz lépett, hogy a redőszárnyakat szétnyissa.

— Talán segíthetek — mondta a gróf türelmetlen hangon.

— Köszönöm, de szükségtelen. A zárók kissé ugyan megrozsdásodtak már, mert nem igen nyitogatjuk ki az ablakot, de azért magam is vissza tudom tolni. Így már meg is van.

A másik pillanatban már napos nappal volt a még előbb éjszótét fülkében.

Hirtelen velőtrázó sikoltást hallottak a künn várakozók. Egy olyan nő borzadályos sikoltását, akivel valami iszonyu történhetett. Grisaille és Courtoisné asszony felugrottak helyükről s a függönyhöz rohantak. Pilois az irnok azonban nem mozdult. Ő már tudta, miről van szó.

Abban a hiszemben, hogy meg akarják azt a fiatal leányt gyilkolni, a ki annyira hasonlít Iréne grófnőhöz, berohant Courtoisné hozzá, eltökélve, hogy megvédelmezi a bántalmazások ellen. A mit látott az éppenséggel nem hatott rá megnyugtatólag.

Helén eszméletlenül feküdt a vizsgálóbíró karjai közt s a gróf nem igen tartotta sietősnek, hogy magához térítse. Háttal állt neki s mintha kővé vált volna, az alacsony állványra helyezett üvegburát nézte meredt tekintettel, mely alatt Iréne grófnő feje volt látható.

Grisaille egyszerre tisztában volt, hogy mi rémítette meg ennyire a leányt. A hogy a világosság a viaszszinű holt fejére esett, Helén észrevette a borzalmas látványt. Courtoisné Helénhez rohant.

— Bizza csak rám — mondta a vizsgálóbírónak,

— Elég — szolt közbe bosszusan Francastel, akinek nem tetszett a tanu tiszteletlen hangja. Nem tanácsolom, hogy a leány nagyatyja előtt megismételje a most elmondott véleményét.

— Bizony Isten a jelenlétében sem feszélyezném magam. A vén fókának is van csak annyi esze, hogy igazat ad nekem. Ha az embernek olyan piktornak való szép unokája van, mint Auguste s azt akarja, hogy tiszta maradjon, akkor ne adja divatkereskedésbe, ahonét küldözik ide is, oda is. Az öreg nálam is volt felvilágosítást kérni, s akkor meg is mondtam neki, hogy tulajdonképen ő az oka mindennek.

— Azt hiszi tehát, hogy a fiatal festő . . .

— Az a mennyei lajtorja formájú legény? Dehogy. Hiszen olyan szegény, mint a templom egére s a kicsikének sokkal több magához való esze van, semhogy ilyen koldusszerelemben hősnői szerepre vállalkozzék. Ez a fiatal ember bizonyára az igazat mondta: elkísérte Passyba, utközben teletömte a leány fejecskéjét mindenféle csecsebeszédvel, amitől azután Auguste olyan csömmört kapott, hogy mikor kijött a házból, valami mellékuton megugrott az émelegős udvarlója elől.

Borodinó élvezettel hallgatta ezt a vallomást, melynek minden szava viz volt az ő malmára. A jó Courtoisné asszony nagy igyekezettel mentegette a gróft s még csak azzal sem lehetett vádolni, hogy összebeszéltek, mert hiszen ma látta először életében.

A vizsgálóbíró belátta, hogy ez asszony vallomásának nem sok hasznát veszi, tehát más eszközökhöz kell folyamodnia. — Éppen ezen gondokodott, mikor Borodinó maga szolgáltatta kezébe a fonalat.

21-én sebeibe bele is halt, melyeknek száma egy híján éppen husz volt.

A végtárgyaláson a 25 vádlott közül egyedül Simonovits István ismerte be, hogy ő megütötte az összekéselt embert, de te kintve azt, hogy őt is megszúrta Kolompár, csak hathónapi börtönt és 10 frt pénzbüntetést kapott. A többi 24 vádlott mind tagadta a tettet; közülök fel is mentettek Csapics György, Kovácsovics Márkó, Krancsics János, Goják János, Szeig János, Kollár Pál, Cernkovics Márkó, Laus János, Tóth Antal, Laus György, Vrancsics András, Vrancsics Mátyás, Horváth András, Vrancsics Sztánkó, Talján András, Vrancsics József, Goják Gergely, Goják J. és Junisits M. tehát 19-en. A többiek Balázs János, Krizmanics János és Vrancsics Mihály hét hónapi börtön büntetést kaptak, míg Cernkovics Istvánt, a ki emberölésért már háromévi fegyházra volt ítélve, kilenc havi börtönt kapott. Az elítéltek felebbeztek az ítélet ellen, de felebbezett súlyosbításért a kir. ügyész is.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 13 án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai nap első szónoka Major Ferenc volt, a ki hosszasan cáfolja Wlassich miniszternek egyik régibb nyilatkozatát. A néppárt létjoga — ugymond szóló — a nemzet vallásosságában gyökerezik. Hazánk gaz-

daságilag súlyed. Követeli a revíziót, egyébként a költségvetést elfogadja.

Wlassich Gyula kultuszminiszter ismétli, hogy a magyar nemzet belátja a néppárt programjának alaptalanságát, a mely től elfordul. Csáktornyán a plébános a szószékről hirdette, hogy az a választó, a ki a kormányra szavaz, elkárhozik negyediziglen, nem keresztelnek, nem esketnek, nem temetnek családjában, stb. Mert a kormány valóságosirtó.

Major Ferenc replikája után Werner Gyula kormánypárti tartja szűzbeszédét. A nemzet — ugymond — elfordul Apponyiék élő tiltakozásának passzivitásától, ezért apadnak meg oly nagyon a kormánypárt üdvös működésével szemben. Pártolja a költségvetést.

Benyovszky Sándor gróf pártolja Kossuthék javaslatát, mely a költségvetés el nem fogadására irányul. Mert ha van pénzünk az osztráknak a kvótát emelni, javítsuk inkább ezzel a szegény nemzetiségi tanítók, papok helyzetét, akkor megszűnik majd a nemzetiségi kérdés. Az önálló vámterület s a gyufamonopolium jövedelmei az adóleszálítására fordíthatók.

Kristóffy József kormánypárti a pragmatika szankció kapcsán a kiegyezést és az ebből folyó költségvetést pártolja.

Ülés végén Sima Ferenc interpellál a miatt, hogy Vadnay Andor csongrádi főispán Pandovits Döme lelkészt a csendőrökkel tartóztatta.

TÁVIRATOK.

— **A főrendiházból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főrendiház legközelebbi ülése f. hó 18-án lesz, mely alkalommal a képviselőházban tegnap elfogadott javaslatokhoz történik részükről az alkotmányos hozzájárulás.

— **A Kossuth-párt gyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kossuth-párt tegnap esti értekezletén Kossuth Ferenc előterjesztette Meszlény Lajosnak belépését jelentő levelét.

— **Gajary mandátuma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház IX. bíráló bizottsága Gajary Ödön csongrádi mandátumát végleg igazolta.

— **Uj orosz külügyminiszter.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Oroszország külügyminiszterévé Murawieff nevezetett ki. — Murawieff kinevezése nagy fordulatot jelez Németországgal és a hármasszövetséggel szemben, mert Murawieff erősen franciabarát.

— **Majláth gróf — püspök.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Majláth Gusztáv grófot a király az erdélyi egyházme gyébe, a beteg Lönhart püspök helyettesítésére, segédpüspökké nevezte ki.

— **A német császár látogatása.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Vil-

— Vizsgálóbíró ur — mondta a gróf — belátja, hogy az ellenem emelt vádak nevetséges rágalmak és . . .

— Még néhány tanut kell kihallgatnom — vágott közbe rövidesen Francastel.

— És szükségesnek tartja az én jelenlétemet is? Különben szívesen állok rendelkezésére, csak Helén számára kérem ki kegyelmét.

— Kegyelmem! Hogyan érti ezt?

— Tudja, hogy szegény unokahugom idegbajban szenved s nem volna képes tovább is nyugodtan ülni. Arcáról olvasom le a nagyfoku izgatottságot.

— Én ugyan nem vettem észre, hogy a kisasszony nyugtalankodnék, de azért negyedórára felfüggeszthetem a kihallgatásokat.

— Helén jelenlétét ugyis feleslegesnek gondolom, miután a tanuvallomásokból egy szót sem ért . . .

— Sulyt helyezek rá, hogy itt maradjon. Azt akarom, hogy Dangelas urat szemtől-szembe lássa, előbb azonban még más tanukat akarok kihallgatni. A kisasszony addig a melléfkülkébe vonulhat, ott pamlag is van. Ha szükségem lesz reá, majd a nevéen szólítom.

— Köszönöm uram — felelte a gróf, aki közben néhány görög szót intézett a hugához.

Francastel felállott s vidám hangon mondta:

— Majd magam vezetem a boudoiromba a kisasszonyt, a hogy ezt a rejtett nyughelyet nevezem. Az ablaktáblák be vannak csukva, azért olyan sötét, hanem majd mindjárt megvilágosítjuk.

— Nem akarom fárasztani — jegyezte meg Bo-

rodinó, aki úgy látszik, előbb maga akarta megnézni azt a helyet, ahova Helént vezetik.

Courtoisné asszony meglepéssel tapasztalta, hogy a vizsgálóbíró nagyon szeretetreméltó ember s magában konstata, hogy a legkomolyabb hivatalos személyek is tekintettel vannak egy fiatal nő bájaira. Grisaille már meg is sokalta az udvariaskodást és türelmetlenül harapdálta ajkait. Az öreg irnok ellenben nyugtalanul fészkelődött helyén s ideges viselkedésével elárulta, hogy valami rendkívüli dolog van készülöben.

Borodinó, aki huga mellett állott, tompított hangon beszélt a leányhoz, mintha attól tartana, hogy valaki ért a jelenlevők közül görögül. Helén jelekkel felelt neki.

Francastel félrehuzta a rudra feszített függönyt s belépéssel kínálta meg a grófot és Helént. Borodinó habozva állott meg a küszöbön, meglátszott arcán, hogy a kétség bántja, mi fog most történni?

— Ne tartson semmitől sem, uram, bátorította, mindjárt világos lesz a fülke. Tessék gróf ur, a pamlag jobboldalt van. Így ni, helyben vagyunk. Csak még egy pernyi türelmet kérek.

— Furcsa ötlet ez a vizsgálóbírótól, a tanukkal bujósdi játszani, — jegyezte meg a divatárus asszony, a ki néha hangosan szokott gondolkodni.

Grisaille haragos pillantást vetett rá s bizonyára rendre is utasította volna, ha egész valóját le nem köti az izgalmas várakozás. Az irnoknak is percről-percrő nőtt az izgalma; csupa fül volt.

A sötét kamarában nem hallatezott semmi nes-

mos német császár tegnap Szögyény berlini nagykövetségét meglátogatta.

— **A hercegnő és cigánya.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Chimay hercegnőről és Rigó Jancsirról szóló hírek, mintha ők a berlini téli kertben esténként 3000 frank díjért fellépnének, alaptalanok. A hercegnő Rigójával együtt még ma elutazik a déli vasuton — Afrikába.

— **Gyár az alföldön.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Darányi miniszterhez egy angol konzorcium ajánlatot küldött be a magyar alföldön egy növény-konzervgyár felállításáról.

— **A dob-utcai gyilkosság-hoz.** (A „P. F.” eredeti távirata.) A fővárosi rendőrség a dob-utcai gyilkosság elkövetésével gyanúsított, de a fővárosból megszökött Hrabal Ferenc tót munkás kézrekerítőjének kétszáz forint jutalmat tűzött ki.

— **Sipeky mandátuma.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Sipeky Sándor várnai mandátumát a képviselőház II. bíráló-bizottsága ma délután tárgyalja. Ítélet estére várható.

NYILT-TER+

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorum

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Limiment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszert ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényű, osztrál, tag-szárgatásnál és megfázásoknál és az orvosok által bedörzsölésére is mindig egyaránt ajánlott. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorlati Horgony-Limiment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban májden minden gyógyszerterületen készíthető; van; főaktár: Török József gyógyszerész Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbolti áruval utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzék nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cé. és kir. udvari szállók, RUDOLSTADT.

A Pécsi Nemzeti színházban

SALVINI híres olasz színtársulata által előadandó szindarabok u. m.

Shakespeare-től Hamlet, Othelo, Romeo és Julia, Velencei Kalmár, Makranczos hölgy az eredeti kiadás után fordítva magyar és német nyelven már most kaphatók

Günsberger Lajos,
 könyvkereskedésében
 Pécsen, Ferenciek-utca 4. szám.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése

Foghuzás szegényeknek ingyen.

Egy jó házból való fiu
 fűszer üzletben

tanulóul

felvétetik.

Czim a kiadóhivatalban.

18548. szám.

polg. 1896.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy **Olasz község** határában elterülő urbéri birtokok tagosításának hely adhatósága tárgyában az előnyomozásnak a helyszínen leendő eszközésére határnapul **1897. évi január hó 30. napjának d. e. 10 órája** Olasz község birói határához tűzte ki, a mikorra Olasz község házában elterülő urbéri birtokok birtokosait oly hozzáadásal idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkinti idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviselőtől gondoskodjanak.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszéknek mint urbéri bíróságnak 1896. évi deczember hó 23. napján tartott üléséből.

Sável Kálmán
 elnök.

Stiglbauer
 jegyző.

16687. sz.
 tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Pécs-baranyai központi takarékpénztár végrehajthatónak Rusz József pécsi lakos végrehajtást szenvedő ellen 350 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 196. sz. betétben felvett I. 1415. hrsz. 18. sz. házra, és 1417/2. hrsz. udvarra, 1050 frt az ezen betétben II. 1416. hrsz. 16. sz. házra és 1417. hrsz. udvarra 1020 frt becsárban az 1881. 60. t. c. 156. §-a értelmében az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi február hó 10-ik napján d. e. 10 órakor, a pécsi kir. törvényszék árverési szobájában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 105 frt és 102 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék telekönyvi osztályánál 1896. évi szeptember hó 12-ik napján.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

Hirdetések jutányos
 áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

1925. szám
 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1896. évi 31398. számú végzése következtében Dr. Toldy Béla ügyvéd által képviselt Potyandy Elek javára, Varga József és neje szül. Kozma Anna ellen 450 frt s jár erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 353 frt 50 kr-ra becsült butorok, felszerelések, lovak és kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróóság 33135 1896. számú végzése folytán 450 frt tőkekövetelés, ennek 1892. évi május hó 28. napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 47 frt 83 kr-ban biróilag már megállapított költségek erejéig **Pécsen, Rókus u. 5. sz. a. leendő eszközésére 1897. évi január hó 20. n. d. u. 1/2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényzcikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Pécsen, 1897. évi január hó 9. napján.

Engler Kálmán
 kir. bir. végrehajtó.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.